

TOUS AZIMUTS

N U M A R U L 1 , M A R T I E 2 0 1 7

ISTORIA *unei*
PROVOCĂRI

SCHIȚĂ de
portret colectiv

SPATIUL FANTEZIEI

A
TRĂI CU
SUFLETUL

pagini de 10

nostalgiei

CALEIDOSCOPI

A VOUS LA
PAROLE/
YOUR TURN
TO TALK!

EVADARE
din
REALITATE

IMPORTANȚA ȘCOLII ÎN VIAȚA TINERILOR

**LICEUL
"VOLTAIRE"
CRAIOVA
TOUS
AZIMUTS**

SUMAR

istoria unei provocări - pag. 5
schiță de portret colectiv - pag. 6
importanța școlii în viața tinerilor - pag. 11
 nostalgii - pag. 12
 a trăi cu sufletul - pag. 13
a vous la parole/your turn to talk! - pag. 14
 pagini de 10 - pag. 16
 spațiul fanteziei - pag. 20
evadare din realitate - pag. 24
 caleidoscop - pag. 25

R E A L I Z A T O R I

Coordonator : *prof. Adina Mitrică*
Director : *prof. dr. Dorina Loredana Popi*
Colaboratori : *Alina Mărgineanu, Meda Iacob,*
Ionela Cojocăreanu, Paula Mladin, Florentina
Iagăru, Corina Mitrulescu

C O L E C T I V U L D E R E D A C Ţ I E

Lorena Răducu, Teorora Cismaru, Bianca Mișu,
Ariana Hashemi, Diana Predescu, Valeri Sitnikov,
Andra Pascu

I L U S T R A Ţ I I

Cristiana Alexandrescu, Ariana Hashemi

nr. 1/2017
ISSN : 2558 - 9644
ISSN-L : 2558 - 9644

AVANT-PROPOS

Ciment des cultures diverses, la langue française rayonne aux quatre coins du monde. Véhicule des idéaux d'égalité, de liberté et de fraternité, elle est nourrie dans le laboratoire de la Francophonie par les valeurs de tous les pays de l'espace francophone. Ainsi devient-elle outil indispensable du dialogue des civilisations partageant les mêmes idéaux.

Le premier numéro de la revue Tous azimuts veut rendre hommage à cet oiseau toujours prêt à prendre son envol, malgré les vents mauvais et malgré les orages qui menacent de lui briser les ailes. Peint en vert, violet, rouge, bleu et jaune, son âme refuse de se laisser abattre. Qu'il soit à l'est ou à l'ouest, au nord ou au sud, l'oiseau infatigable attire tous les regards. Son chant touchant et inspirant est reconnu partout à travers le monde: aux bords des océans ou dans les forêts, au coeur des champs ou au sommet des montagnes.

La revue du Lycée „Voltaire” est le produit d'une évolution rapide, d'une éducation culturelle. Elle est porteuse en elle-même des valeurs qui lui ont donné vie. L'un des buts de cette publication est de valoriser les acquis des élèves et de les déterminer à explorer d'autres horizons du savoir. Fin dosage entre culture héritée et création personnelle, la revue Tous azimuts, est un réel défi pour les élèves et les professeurs du Lycée „Voltaire”.

Signe d'une culture régionale, elle se propose d'éveiller chez tous ses lecteurs le goût pour la lecture, l'intérêt pour la connaissance et laisser une trace dans le paysage scolaire. Les paroles du philosophe américain Ralph Waldo Emerson ponctuent autant les débuts hardis de notre établissement que la détermination de suivre la voie empruntée.

«N'allez pas là où le chemin peut mener.

Allez là où il n'y a pas de chemin et laissez une trace. »

**Proviseur du Lycée
Prof.dr. Dorina Loredana POPI**

Când tăcerile prea intense devin zgomot, când știm că suntem altfel, că putem fi asemănători și, totuși, atât de diferiți, când nevoia de a fi unici ne îndeamnă la gesturi îndrăznețe, atunci nimeni nu ne poate sta în cale.

Am purtat bătălii cu noi înșine, cu mentalitățile, cu prejudecățile și poate nici acum nu suntem percepuți dincolo de mască; tocmai de aceea, vrem să ne dezvelim obrazul. A sosit momentul în care credem că suntem pregătiți să fim cunoscuți așa cum suntem în realitate: *umani, visători, talentați* și, mai cu seamă, *dornici de a ne face glasul auzit*. E DOVADĂ DE CURAJ, E INFATUARE, E INCONȘTIENȚĂ? E prea devreme să dăm un răspuns, dar știm sigur că acesta va veni cu timpul; de altfel, totul depinde de modul în care ne reflectăm în lucrurile care ne înconjoară.

Am ales să nu mai fim timizi, pentru că uneori discreția ce derivă din acest comportament poate fi înțeleasă, în mod eronat, drept apanaj al superficialității. În sfârșit, tăcerile noastre au devenit zgomot!

TOUS AZIMUTS e povestea noastră, a unor adolescenți care prind aripi ce îi poartă în toate direcțiile nu fiindcă nu au un reper clar, ci tocmai fiindcă au, nu se mulțumesc doar cu o felie

de realitate, ci o vor pe toată. Dar, neputând-o avea, (nimeni nu poate!), ei tind spre absolutul care le este permis, care le este cel mai aproape de visurile lor.

TOUS AZIMUTS e un îndemn spre autodepășire, e o încurajare din partea unor adulți, părinți și profesori deopotrivă, care, având încredere în noi, ne împing delicat, cu palmele lor calde, spre cer.

Iar cine vrea să ne cunoască până la capăt, poate afla și din paginile acestei reviste câte lucruri minunate suntem în stare să facem, fie că vorbim de rezultatele obținute la învățătură, fie că ne referim la programul școlar cu totul special pentru care putem opta (after school, activități extracurriculare în colaborare cu reprezentanți ai Universității Craiova sau ai Palatului Copiilor), fie că aducem în discuție cercurile și atelierelor pe care le

organizează profesorii liceului nostru. E de ajuns să ne gândim la trupa de teatru "Scenergie", la cerul foto "Blitz", la atelierul de scriere creativă "Imaginarium", la trupa de dans și de majorete sau la workshop-urile organizate ocazional, în care ni se dă prilejul să ne exersăm abilitățile și talentul.

Prin urmare, fiecare elev al liceului care are deviza: "**Crezi în tine, crezi în Voltaire**", știe că spiritul iluministului care dă numele instituției noastre se prelungește și în noi, făcând un arc peste timp. Tocmai de aceea, avem o datorie de onoare: aceea de a face ca, oriunde s-ar afla, bătrânul Voltaire să fie mândru de noi, de această generație privilegiată care îi cinstește memoria!

Colectivul de redacție

SCHIȚĂ DE PORTRET COLECTIV

Dacă vrei să știi cine suntem, cel mai bine e să te apropii de sufletul nostru.

DE CE ASTA? Pentru simplul motiv că, făcând parte dintr-o mare familie, ceea ce ne unește e greu de definit.

Spune-le emoții, spune-le idealuri, spune-le iluzii, dacă vrei!

E de ajuns să pătrunzi în mijlocul nostru ca să înțelegi că școala noastră are o vibrație aparte; ea respiră prin noi și fiecare nouă gură de aer o face mai viguroasă, mai durabilă, mai luminoasă.

Nu o spun doar eu, o spun și colegii mei, din răspunsurile cărora am selectat câteva frânturi, în rândurile de mai jos.

LORENA:

Fiecare elev are dreptul de a alege unde vrea să își continue studiile, însă, de cele mai multe ori, ne ghidăm după numele și renumele unei instituții de învățământ. Școala nu înseamnă doar ore de curs, teme pentru acasă și lucrări de control... Școala înseamnă familie, căci este locul unde petrecem cea mai mare parte din timpul nostru. Liceul "Voltaire" nu este doar o instituție, o clădire mare cu multe săli de curs; pentru noi este acasă. *TU de ce ai ales acest liceu?*

TEODORA CISMARU (X B):

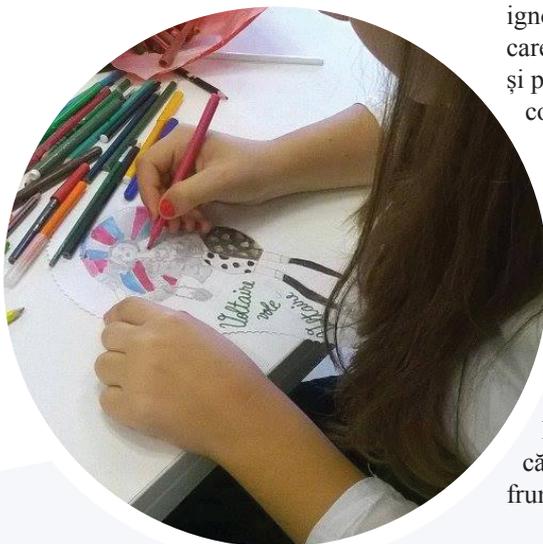
În primul rând, am văzut liceul "Voltaire" ca o oportunitate care îmi poate deschide multe uși la terminarea celor patru ani de studiu. Încă din start, am privit posibilitatea de a învăța limba franceză, astfel încât să o vorbesc fluent, ca un atu prin care mă voi remarca în ochii oamenilor. De asemenea, sunt fericită să studiez aici datorită programului complex și diferit de cel propus de celelalte licee, care are ca scop dezvoltarea și formarea noastră ca oameni pentru lumea de afară.

MARIA TONIȚA (X B):

Am optat pentru liceul "Voltaire" fără a fi împinsă de la spate de cineva și nu mi-am regretat nicio clipă alegerea. Dacă ar fi să mă gândesc la motivele care îmi dau, zi de zi, convingerea că sunt în locul potrivit, nu trebuie decât să mă uit în jurul meu într-o oră oarecare a programului școlar: colegi implicați, profesori dedicați, informații interesante și, dincolo de toate, o imensă satisfacție că, prin ceea ce facem, devenim tot mai buni.

ANDRA PASCU (IX B):

”Voltaire” era ceva nou pentru mine. Era o lume necunoscută care oferea noi oportunități, iar ideea de nou îmi surâdea. Eram indecisă la început, recunosc. Nu știam unde să merg, mă avântam spre alte licee “de top”, iar uneori chiar mă gândeam cum va fi, ce voi face, ce drum voi alege. Aveam cale liberă de alegere și nu am fost influențată de nimeni, dar sincer, nu reușeam să-mi trasez drumul spre liceu. Cei care îmi vorbiseră despre ”Voltaire” îmi spusese tot așa de frumos... vorbeau despre o familie minunată, din care nu mă gândeam atunci că voi face parte. După ce le-am ascultat impresiile frumoase, m-am hotărât și mi-am zis: “Acolo merg, sunt sigură de decizia mea!” și așa a fost. Am rămas fermă pe ceea ce îmi propusesem și am intrat unde mi-am dorit. Am muncit mult pentru asta, dar consider că a meritat tot efortul. Acum sunt aici, în marea familie ”Voltaire” și cred că acest liceu îmi va deschide porțile spre succes, spre visul pe care vreau să mi-l îndeplinesc în viitor, realizând ce mi-am dorit de mică. Sunt sigură că ”Voltaire” nu are cum să mă dezamăgească!

LORENA:

Sunt de părere că, încă de demult, a fost creată o “barieră” între profesor și elev, care avea rolul de a impune respect și corectitudine. Profesorul avea obligația de a-și preda materia, iar elevul de a o învăța. Timpul trece și noi evoluăm! Astfel de cadre didactice se găsesc încă, profesori care crează această “barieră”, însă nu oriunde. Este oare corect? Asemenea liceului-a doua casă, profesorii sunt precum părinții. Ei nu trebuie să ne învețe doar materia lor de specialitate, ei trebuie să ne acorde o educație completă pentru a ne forma o viziune asupra vieții. E nevoie să ne fie alături, să ne sprijine și să ne încurajeze, căci între noi trebuie să existe, în primul rând, o relație de prietenie. Cum vezi TU relația elev-profesor în ”Voltaire” ?

ELENA TĂNASIE (X D):

Deși părinții vor fi mereu primele și cele mai importante modele ale unui copil, nu putem trece cu vederea influența pe care o au profesorii asupra noastră. Profesorii tind să pună anumite etichete asupra elevilor, încurajându-i și stimulându-i pe cei considerați buni, ignorându-i des pe cei mediocri, care nu ies în evidență și criticându-i și pedepsindu-i mai des pe cei considerați răi. Ei bine, acest lucru nu îl vei întâlni la ”Voltaire”! Profesorii interacționează cu toți elevii, ne încurajează, sunt acolo pentru orice problemă întâmpinată. Ei ne încurajează întotdeauna pozitiv, ne ajută să căpătăm o stimă de sine puternică și ne dau încredere că putem face orice. Pentru acest lucru sunt foarte recunoscătoare că fac parte din această familie frumoasă.

DRAGOȘ DUMITRESCU (IX A):

A fi profesor nu înseamnă doar a-ți preda materia și atât. A fi elev nu înseamnă doar a-ți învăța materia predată de profesor. Profesorii trebuie să ne ofere o educație, să ne ajute să luăm o decizie concretă și corectă în viață, să mergem pe drumul cel bun. Trebuie să fim îndrumați și ajutați ca să ne putem descurca lejer în momente ca astea. Noi, elevii, trebuie la rândul nostru să fim silitori, ambițioși și să înțelegem că ei ne doresc tot ce este mai bun și vor să contribuie la crearea unui viitor cât mai bun pentru noi. Și o glumă-două nu strică; permit ca relația elev-profesor să fie una calduroasă, căci un profesor este ca un al doilea părinte; bineînțeles, nu în toate cazurile. Cadrele didactice din liceul ”Voltaire” ne-au oferit cu seriozitate o atmosferă veselă în timpul orelor de curs, făcând lecțiile mult mai captivante și totodată, făcându-ne pe noi, elevii, dornici de a le învăța cu plăcere.

ALEXANDRU GĂMAN (IX B):

Ce pot eu face pentru acest liceu? Este ce putem face fiecare dintre noi, în felul nostru. Pot să ajut cu răbdare, încredere și muncă, să îi clădim cu toții un renume în Craiova, să îl ducem la masa colegiilor importante, acolo unde își are locul. Dacă stăm și ne gândim că acest liceu a reușit să învingă tradiția de atâtea decenii a colegiilor de renume, înseamnă că, prin oamenii săi, a putut arata că noutatea înseamnă schimbare, că mentalitățile sunt adaptate vremurilor în care trăim, că printr-o relație elev-profesor mai degajată și prin crearea unei mari familii, adevăratele valori din fiecare nu au cum să nu iasă la suprafață.

LORENA:

Fiind un liceu înființat cu un an în urmă, acesta are nevoie de un start bun, care să îl lanseze printre cele mai dorite licee din Craiova. Nu va fi ușor, dar, pentru a reuși, trebuie să lucrăm în echipă. Echipa "Voltaire" este o familie, iar fiecare membru poate contribui la bunul mers al lucrurilor. Cadrele didactice și conducerea școlii se dedică nouă, elevilor, pentru a ne oferi un spațiu cald și primitiv în care noi să învățăm și să trăim. Cea mai mare răsplată pe care o putem oferi celor care ne-au învățat ce înseamnă o adevărată familie la școală sunt rezultatele noastre. Alături de colegile și prietenele mele, am intrat cu cele mai mari medii de admitere : 9,99, 9,92 și 9,88. Am continuat să ajutăm prin mediile anuale obținute : 9,97, 9,88, 9,85, și nu ne vom opri aici. Cu toții trebuie să îl sprijinim pe tânărul "Voltaire" să dovedească tuturor cât este de special. TU ce poți face pentru formarea numelui liceului nostru ?

ANDRA PASCU (IX B):

Voltaire are nevoie de cei mai buni elevi, fiindcă merită. Este la început de drum și are nevoie de ajutorul nostru pentru a fi cât mai bine văzut. Dacă ne vom implica și vom aduce cât mai multe rezultate, cu siguranță acesta va deveni și mai cunoscut. Noi trebuie să răsplătim cadrele didactice pentru efortul depus prin medii cât mai mari și premii cât mai multe obținute la concursuri . Doar în acest mod ne-am putea arăta recunoștința pentru tot ceea ce fac pentru noi. Eu sunt gata să fac acest lucru! Pentru început, aș putea să enumăr faptul că am terminat primul semestru cu media 9.82, sunt calificată la etapa județeană a olimpiadei de franceză și am obținut premiul I la diverse concursuri, însă nu vreau să mă opresc aici și vreau ca pe viitor să obțin cât mai multe rezultate prin care să mă mulțumesc și pe mine, cât și pe domnii profesori. Este modul prin care îi pot mulțumi lui Voltaire pentru toate momentele frumoase. Numai așa putem arăta că ne susținem liceul și suntem gata să îl ducem departe.

MARIA POPESCU (IX C):

Liceul Voltaire se bucură de prezența și implicarea copiilor în absolut toate proiectele educative, concursurile și olimpiadele ; ceea ce este interesant e faptul că nu simți neapărat ca depui vreun efort supraomnesc pentru atingerea unor standarde, e pur și simplu dorința de a excela într-un domeniu care te pasionează. Prin urmare, dacă ne dedicăm din ce în ce mai mult studiului, totul va decurge de la sine.

ROBERTA ȘIPANU (X C):

Sunt printre acei copii discreți care își cunosc, totuși, potențialul. Liceul "Voltaire" este cu adevărat deosebit, are ceva inefabil pe care sunt sigură că nu l-aș fi putut întâlni în altă parte. Îmi place să spun că înscrierea la "Voltaire" a fost un joc de noroc câștigat și, tocmai pentru că a fost un câștig, consider că este de datoria noastră, a elevilor, să îi creăm un renume pe măsură. Am încercat și încerc în continuare să mă mențin la un nivel cât mai înalt. Faptul că și la sfârșitul clasei a IX-a și la sfârșitul primului semestru din clasa a X-a am obținut mediile cele mai mari

din liceu (9, 94, respectiv 10) mă responsabilizează, mă motivează să mă aflu în competiție cu elevi foarte buni, dar și cu mine însămi. Nu fac din asta un scop în sine, nicidecum, doar mă provoc permanent, iar la asta contribuie și participările mele la diferite concursuri și activități. Prin urmare, nu este o obligație, ci dimpotrivă, o adevărată onoare să știu că pot pune o piatră la temelia pedestalului pe care sunt mai mult ca sigură că se va afla într-o zi numele liceului nostru.

LORENA:

Când a fost gândit, acest liceu a avut ca scop formarea unei echipe complexe, unei familii unite la bine și la rău. Cele două generații trebuie să se sprijine, să se ajute și să se înțeleagă pentru a forma un colectiv frumos și imposibil de dispersat. Fiind uniți, nimic nu ne poate da la o parte, căci uniți am fost și împreună am rămas pe primul loc în concursul Competitia Tineretii, ca să dau doar un exemplu. Cheia succesului constă în familie, iar toți care respiră în liceul "Voltaire" se țin strâns de mâini. Cum se reflectă asupra TA spiritul de echipă din Voltaire ?

TEODORA CISMARU (X B):

Simt că fac parte dintr-o familie fericită. Personal, am devenit mult mai responsabilă și puternică știind că ne avem unii pe alții și nimic rău nu ni se poate întâmpla. Acum sunt mult mai prietenoasă, iar abilitățile mele de comunicare sunt dezvoltate, fiind dispusă să discut orice problemă în cadrul frumoasei echipe "Voltaire".

BIANCA MIȘU (X B):

După primele zile de liceu mă așteptam că n-o să reușesc să fac nimic. Nu cunoșteam pe nimeni, iar faptul că eram diferiți unii de

ceilalți m-a doborât. Însă gândirea mea era total greșită! Diferența dintre noi a fost, de fapt, o completare a calităților noastre. Am ajuns să formăm un colectiv de neoprit pentru că avem toate atuurile. Ar fi prea banal dacă aș zice că-mi place liceul în care sunt; e de la sine înțeles că îți place în familia ta! Da, în "Voltaire" mă simt ca acasă! Și ce e mai frumos, decât să-ți petreci ziua cu cei pe care-i iubești, făcând ceea ce te încântă? Monotonia sau plictiseala nici nu intră în vocabularul nostru, pentru că e mereu ceva nou de făcut-iată un alt lucru pe care-l ador. Dar cel mai frumos lucru este atunci când reușim împreună să obținem locurile cele mai înalte de pe podium!

DIEUMERCI DIAMBU (X A):

Être au lycée "Voltaire" signifie Être un élève compétent, bien instruit, être un élève qui sait vivre en harmonie et communion avec les autres. Ce lycée nous apprend d'être des élèves qui savent protéger leur environnement et surtout avoir le respect de son prochain.

LORENA:

Nu putem avea totul de-a gata, acest lucru este foarte clar. Pentru a reuși să ajungem unde ne-am propus, trebuie să zidim cărămidă cu cărămidă, împreună. Ca elevă a primei generații, pot spune că ideea unui altfel de liceu m-a bucurat. Era ceva nou, cum nu mai exista în orașul nostru, însă nu mi-a fost teamă de necunoscut. Am știut că trebuie să am răbdare, ca totul să devină perfect încetul cu încetul. Am avut încredere că acest liceu îmi va oferi oportunități pe care nu trebuie să le ratez. Am venit în acest liceu cu gândul de a-l ajuta să crească în ochii craiovenilor speriați de nou. Ceea ce mă bucură și mai mult este faptul că nu sunt singura, căci alături de mine au ales elevi cu o puternică dorință de a ajuta la punerea bazelor unei instituții puternice, liceul "Voltaire". Există vreo diferență între așteptările TALE și realitate?

DRAGOȘ DUMITRESCU (IX A):

La început, n-am avut așteptări mari de la acest liceu, fiind și necunoscător a ce se petrece acolo. Se pare că mi-am schimbat părerea foarte mult în bine. "Nu judeca o carte după copertă!" este primul lucru care îmi vine în minte. Deși din exterior pare un liceu normal, este o comoara pe dinăuntru. Pentru mine "Voltaire" e cu mult peste așteptări, dar acest lucru îl va înțelege cu adevărat doar cel care va avea răbdarea să ne cunoască până la capăt și care nu va vorbi în necunoștință de cauză. Este un liceu care-mi poate oferi oportunități pe care nu oricine le poate avea și vreau să profit de ele. Vreau să ajut liceul să ajungă sus, unde îi este locul.

TEODORA CISMARU (X B):

Pot spune că atunci când am făcut alegerea de a veni să studiez la liceul "Voltaire" mi-a fost teamă de necunoscut, însă știam că sunt capabilă să fac față provocărilor ce urmau să apară și am simțit că această alegere nu o voi regreta. Așa și este! Sunt de părere că așteptările pe care le aveam au devenit ridicole pe parcursul acestor doi ani și realitatea nu a fost niciodată mai frumoasă. Am impresia că dorințele pe care le aveam la început nu înseamnă nimic pe lângă tot ce am avut parte să trăiesc aici și, pentru acest lucru, sunt foarte recunoscătoare.

ALEXANDRU GĂMAN (IX B):

Pot spune că alegerea liceului "Voltaire" este unul dintre evenimentele din viața mea, pentru că, după părerea mea, a învăța la un liceu este un pas înainte în existența ta, deci un eveniment, de la care am știut la ce să mă aștept. Cu atât mai frumos este că, deși am știut ce îmi trebuie, acest liceu mi-a oferit și mai mult. Deci, pot spune că experiența pe care o am și o voi avea și de aici încolo în acest liceu se va așterne în amintirile mele ca o „binecuvântare”.

LORENA:

Este bine să ai propriile opinii, chiar dacă ele sunt diferite de ale altora. Fiecare dintre noi trebuie să fim vocea acestui liceu pentru ca el să prindă glas. Am învățat de-a lungul timpului petrecut în "Voltaire" că totul este posibil atât timp cât suntem uniți. Am trecut împreună prin bune și prin rele, însă am rămas împreună. Am rămas pentru a adăuga plusuri și pentru a diminua minusurile. Avem voce, o putem folosi pentru a face lucrurile mai bune. Dacă ai avea posibilitatea să schimbi ceva, TU ce ai schimba în "Voltaire"?

MARIA POPESCU (IX C):

După părerea mea, "Voltaire" este un liceu cu un mare potențial. Este un liceu despre care s-a auzit și peste hotare, grație proiectelor internaționale în care este implicat și statutului său special de unitate înființată de o universitate. Este normal ca fiecare să aibă câte o părere, proastă sau bună, dar dacă nu trăiești alături de familia "Voltaire" clipe frumoase și clipe dificile, nu ai de unde să știi cum este, de fapt, aici. Tot ce poți face este să îți exprimi opinia și... atât. Nu poți vorbi corect despre "Voltaire" până nu petreci ceva timp alături de el! Bineînțeles, nu este totul roz, dar nici nu trebuie să fie! Cu atât mai mult, nu văd ce ar trebui schimbat. Tot ce contează este să fim uniți, să ne sprijinim unii pe alții, să realizăm că trebuie să ajungem departe și mereu să avem încredere în forțele proprii! Totul depinde de noi!

PROF. ALINA MĂRGINEANU:

Nu cred că mi-aș dori să schimb ceva. Îmi place așa cum este, cu acest spirit tânăr, proaspăt, în care cred că ne regăsim fiecare dintre noi (și aici ma refer la noi, adulții acestui liceu). Iubesc mult această atmosferă copilărească, această atmosferă plină de entuziasm și fericire, iubesc mult acești copii pe care mâine mi-aș dori să-i întâlnesc adulți, dar cu același spirit volterist!

PROF. DR. DORINA POPI:

Nu trebuie să vorbim despre schimbare, ci despre constituirea unei culturi organizaționale, despre clădirea unei identități. Liceul "Voltaire" își propune să formeze caractere flexibile, deschise, să cultive spirite inovative, capabile de a răspunde oricărei provocări, toleranță și libertate în gândire. În fiecare elev se ascunde un geniu. Rolul dascălului este de a descoperi cheia pentru a deschide sîpetul. Liceul "Voltaire" dispune de astfel de resurse umane. Elevi, profesori, împreună vom reuși să schimbăm mentalități și să ne croim un drum către succes!

Fiindcă îmi este greu să mă limitez la postura de intervievator, simt nevoia să exprim și eu un gând. Nu am cum să nu amintesc faptul că pe mine "Voltaire" m-a învățat ce înseamnă cu adevărat o familie extinsă. Când vorbesc de ceea ce mă definește, mă raportează, evident, la ce îmi este cel mai drag. Și e atât de frumos să știu că nu vin într-un loc în care sunt doar niște pereți, bănci și o tablă, ci într-un veritabil tempul în care, zi de zi, avem revelația că, prin cunoștințele pe care le dobândim, vor îmbogăți patrimoniul valorilor umane. Iar timpul acesta petrecut în "Voltaire", mă umple de entuziasm și mă face să-mi iau toți prietenii de mână, colegi și profesori deopotrivă, pentru a striga într-un glas:

"L' IMPOSSIBLE N'EST PAS FRANCAIS!"

Interviu realizat de Lorena Răducu - clasa a X-a B

IMPORTANȚA ȘCOLII ÎN VIAȚA TINERILOR

Școala ar trebui să formeze tineri cu personalități armonioase, nu specialiști

(EINSTEIN)

Școala este o instituție de învățământ public unde se predau elementele de bază ale principalelor discipline. Este instituția care organizează trăirea unei experiențe de învățare.

Ea urmărește atingerea unor obiective cu ajutorul unor metode și mijloace științifice.

Școala informează și formează elevii, ținând cont de anumite principii, având grijă să evalueze modul în care obiectivele au fost atinse. Prin urmare, școala nu este singurul laborator în care copilul învață, ci doar unul dintre ele, mai specializat și competent în domeniul educației decât altele. E bine ca părintele să aibă încredere în școală, dar pentru ca educația copilului să se ridice la nivelul așteptat, el trebuie să se implice, să colaboreze cu personalul didactic pentru ca metodele și obiectivele propuse să fie convergente.

La școală, copiii ar trebui să fie încurajați să își descopere propria

voce autentică și în același timp să își construiască o imagine a sinelui ce să fie bazată pe apreciere, demnitate și valoare personală. Rolul școlii ar trebui să fie acela de a ajuta individul să-și dezvolte identitatea dar și acela de a promova înțelegerea diversității și combaterea intoleranței și a extremismului. Școala poate fi locul în care identități multiple și având uneori valori în conflict pot fi dezbătute, înțelese și apreciate. Este locul în care ar trebui să fie discutate probleme legate de etnie, religie, diversitate rasială, toleranță și drepturile omului. Rolul școlii este însă unul limitat. Familia și comunitatea participă și ele la procesul de dezvoltare a personalității distincte a unui individ.

Rolul școlii în formarea personalității este unul foarte important, deoarece școala te învață să socializezi și să-ți dezvolți spiritul de competiție. Ajută la conturarea caracterului și, de asemenea, te ajută să îți cunoști și să-ți depășești limitele

intelectuale. Școala ajută individul să își controleze impulsurile și să-și găsească echilibrul interior în funcție de comunitatea în care este integrat.

De asemenea, școala are un rol hotărâtor în formarea unei culturi de bază care mai tarziu va contribui mult la alegerea unui drum în viață. Pe lângă rolul educativ, școală formează caractere și ajută la integrarea în societate a unui individ. Cu alte cuvinte, școala are un rol important în formarea personalității unui individ. Ca o povață:

*Eu pe toți îi sfătuiesc,
Să învețe lucruri bune,
Dar cu greu ei înțeleg
Să și facă tot ce-i bine.
Iar când ei vor regreta
Și dreptate imi vor da,
Timpul nu-i va ajuta
Să o ia de la început
Să salveze ce-au pierdut.*

Prof. Iacob Meda Elena

Simt nevoia să fac o mărturisire: unul dintre motivele pentru care ador liceul meu este faptul că are deschideri internaționale, că promovează multiculturalismul, că încearcă stabilirea și menținerea unor contacte externe, în așa fel încât noi, elevii, să cunoaștem încă de la această vârstă lumea cu mentalitățile ei, cu locurile ei minunate, cu oamenii care, ca și noi, sunt dornici de a împărtăși experiențe.

NOSTALGII

Și fiindcă ne plac faptele, nu doar vorbele, ne-am făcut frumos bagajele și am plecat în călătoria vieții noastre. S-a întâmplat acum aproape un an. Locul în care am ajuns, Barcelona, m-a fermecat imediat. Ne-am întâlnit când ploile îi dădeau târcoale și-l deprimau atât de tare, încât starea sa mă usca: era doar un cimitir pentru cei vii. Când, într-o singură zi, soarele a fost sus pe cer, strălucind din nou, au fost cele mai frumoase ore din viața mea!

Cu fiecare clădire pe care o vedeam, cu fiecare stradă pe care o colindam și cu fiecare pas pe care-l făceam, mă îmbătam de senzații: curiozitate, plăcere, teama de necunoscut...mii de trăiri inedite! Îl descopeream cu greu, dar continuam să caut cât mai multe răspunsuri și, cu fiecare enigmă rezolvată, realizam cu câtă istorie era încărcat!

Construcțiile vechi de secole îmbrăcau elegant orașul și toate acele fațade pastelate care mă lăsau fără cuvinte! Nu știam unde să mă uit, căci fiecare lucru era diferit și totul era construit în detaliu...formele bizare și miile de pietre viu colorate mă duceau într-o altă lume, într-o lume a creației...Acela nu mai era un oraș, ci o operă de artă, o ființă cu personalitate, chip și trup!

Aici am cunoscut și alți copii ca noi, elevi ai Liceului Francez din Barcelona. Comunicând în limba lui Voltaire, am descoperit că aveam aceleași idealuri, aceeași dorință de descoperire și aceeași încântare de a intra în contact cu oameni noi. A fost, cu siguranță, o experiență care ne-a înnobilit și, indiferent de cât de multe ocazii ne va oferi viața, avem convingerea că întâlnirea cu istoria Barcelonei va rămâne un punct luminos în devenirea noastră.

Bianca Mișu, X B

A TRĂI CU SUFLETUL

...de adult...

De fiecare dată când suntem puși în fața unor situații limită, înțelegem cât de norocoși suntem. În calitate de coordonator al **Strategiei Naționale de Acțiune Comunitară** în cadrul liceului "Voltaire", am organizat o serie de activități care au vizat, printre altele, și vizite în școlile unde sunt copii cu nevoi speciale.

Experiența a fost unică, așa cum au afirmat voluntarii noștri, elevi ai tuturor claselor. Ei se apropiau de cei mici, le puneau timid întrebări, îi fotografiau și îi mângâiau discret. E puțin, știu, dar, dacă în acele câteva minute cât s-au aflat în preajma acelor copii, elevii noștri au putut vedea dincolo de problemele existențiale specifice vârstei: am/n-am i-phone, am/n-am tabletă, merg/nu merg în club, atunci întâlnirea a fost cu atât mai benefică, pentru că și unii și ceilalți au primit ceva: pe de o parte lucruri, de cealaltă parte - sentimente.

În fond, aceste proiecte de voluntariat **S.N.A.C.** reprezintă pentru elevii noștri o experiență de viață care arată că fericirea nu constă doar în lucruri materiale, ci în zâmbetele nevinovate ale copiilor, atunci când noi le suntem alături. În același timp, aduc și pe fețele noastre zâmbete de împlinire sufletească.

PROF. IONELA COJOCĂREANU

Pentru a simți cu adevărat satisfacția că am realizat ceva în viață, este de datoria noastră să ne asigurăm că fiecare moment pe care îl petrecem este trăit cu sufletul.

O simplă îmbrățișare face cât un milion de cuvinte imposibil de rostit, iar fiorii ce te străbat în acele clipe îți oferă siguranța că trăiești cu sufletul.

...și de copil...

Pentru a simți cu adevărat satisfacția că am realizat ceva în viață, este de datoria noastră să ne asigurăm că fiecare moment pe care îl petrecem este trăit cu sufletul, făcând fiecare emoție să vibreze la intensitate maximă.

În altă ordine de idei, este esențial să punem suflet în tot ceea ce avem de oferit celor din jur, fără a aștepta ceva în schimb, ci doar fiind conștienți că suntem capabili să dăruim iubire și bucurie celor din jur. Însă, pentru a realiza asta, avem nevoie de un impuls. Crăciunul pare a fi cea mai potrivită ocazie ca să ne dovedim bunătatea și dorința de a ajuta. Mi-am dat seama de acest lucru după ce am participat la activitatea organizată de liceul "Voltaire", liceu în care studiez.

Pornind de la premisa că împreună putem realiza lucruri minunate, de durată, elevii și profesorii liceului nostru au avut inițiativa de a face o vizită elevilor de la Școlile "Sf.

Mina", respectiv "Sf. Vasile", școli unde învață copii cu nevoi speciale. Emoțiile mă cuprindeau cu cât mă apropiam mai mult, iar, văzându-mă, într-un final, în mijlocul acelor suflete, simțeam cum picioarele mi se înmuiau...

Este greu de exprimat modul unic în care fiecare copil în parte se bucura de vizita noastră și de cadoul primit. Zâmbetele lor valorau mai mult decât orice, în acel moment. Relaționând cu unul dintre ei, am încercat să înțeleg cât de greu este să duci o asemenea viață, ținută sub semnul unei fabuloase lipse a cuvântului. Vorba lor nu semăna cu nimic, "nici măcar cu o stângace dibuire pe la marginile sunetului, cu atât mai puțin cu o prefigurare a unei rostiri articulate", cum ar fi spus Blaga.

Priveam amuțită părinții care fac tot posibilul să înțeleagă acest grai necunoscut, dedicându-și în totalitate viața copiilor lor. Este de neînchipuit energia pe care acei copii o emană doar prin gesturi și grimase, iar uneori prin încercări fade de a spune ceva. Lumea în care ei trăiesc poate fi adesea mai frumoasă decât a noastră, a oamenilor "normali", iar de asta ne dăm seama doar privindu-i în ochi; ochi ce vad totul altfel, mult mai complex și mai bun. Da, mai bun; ceea ce știu să facă e să trăiască în puritate și inocență, atuuiri ce vor persista mereu.

O simplă îmbrățișare face cât un milion de cuvinte imposibil de rostit, iar fiorii ce te străbat în acele clipe îți oferă siguranța că trăiești cu sufletul. A trăi cu sufletul este foarte important în orice împrejurare, însă a-ți însuși trăirile nu este oare mai presus de orice, atunci când ele îți sunt singurele mijloace de exprimare?

DIANA PREDESCU, IX C

A VOUS LA PAROLE/YOUR TURN TO TALK!

DEBUTS FRANCOPHONES

« Que signifie la Francophonie pour moi et pourquoi j'aime le français ? »

Cette question est trop compliquée et théorique. Je ne sais pas vraiment pourquoi j'ai fait don de mon cœur à cette langue et à cette culture. Au fil du temps, on m'a posé cette question plusieurs fois, j'ai essayé de trouver une réponse, mais je me suis rendu compte qu'il n'y a pas une seule réponse. C'est toute une histoire tissée de sentiments, sensations, moments de bonheur, symphonie de couleurs et de sons.

J'ai découvert le monde par les douces sonorités de cette langue qui m'a bercé. C'est elle qui m'a fait connaître l'amour parental, c'est elle qui m'a enseigné la tolérance et m'a cultivé l'intérêt pour l'autrui, pour l'histoire et les cultures des autres peuples. Le français m'a ouvert une grande porte vers le monde. C'est lui qui m'a appris à l'aimer.

Quand j'étais bébé, maman me berçait toujours en me chantant. Sa voix d'ange caressait mon cœur. J'étais trop petit pour comprendre ce rituel magique, mais je sentais le pouvoir de ces paroles en français dont s'impregnait mon âme.

Puis, quand j'ai grandi, l'univers des contes de fées, lus en français m'a conquis. Le soir, je parcourais des contrées féeriques aux côtés du Petit Poucet, j'essayais de réveiller la Belle au Bois Dormant. Parfois, je cherchais sous mon lit la pantoufle de verre de Cendrillon. Quand j'avais faim, je mangeais les friandises du panier de Petit Chaperon Rouge. Ou j'allais rejoindre Ratatouille dans son restaurant parisien pour lui demander de faire rêver mes papilles. Voilà ma France à moi, la petite France qui a commencé à fleurir.

Les livres m'ont fait voyager dans ce royaume peuplé de rois et des reines, des vaillants et des troubadours. Le Petit Prince me l'a montré depuis ses planètes magiques. Je me suis esclaffé avec mon copain espiègle, Poil de Carotte et j'ai fait l'école buissonnière avec Daniel Pennac. Lire en français était mon loisir, le français était devenu mon loisir.

Et puis, ma tante, mariée à un Français me faisait toujours rêver avec sa ribambelle de cartes postales. En janvier, les Alpes enneigées, en mars, des Parisiens heureux étendus sur l'herbe, place de Vosges. En été, l'écume argentée sur une plage méditerranéenne. Et l'automne mielleux s'étalant autour des remparts carcassonnais.

Pour moi, le français c'est le pays de l'intérieur. Je n'ai jamais vu de mes propres yeux la patrie de cette langue mais je l'ai vécue, sentie, chantée. Et j'y pense comme à l'aboutissement de mes rêves.

GRECU ADELA X EME B CLASSE
COORDONNATEUR: PROF.DR. DORINA POPI

INTEGRITY HAS NO NEED OF RULES

In my opinion, the given statement: “Integrity has no need of rules” doesn’t represent the reality because integrity is one of the greatest qualities a human being can possess: it is the essence of a human’s existence. Even the word itself, which evolved from the Latin “integer” means whole or complete, something a person becomes if he/she/one possesses this quality. Of course, you can’t just wake up one morning and become this admirable person. Integrity is also a feature you have to work really hard for, and that can only be achieved in time, by following some rules, which, as I believe, should not be considered rules, but something natural and ordinary.

First of all, one needs to be honest, with others but mainly, with himself. This person should not be able to lie without feeling at least some kind of guilt. If you lie to yourself, it is similar to denying your whole life, you just live in vain, completely absorbed by that lie. You need to remember or find out who you really are, so you can go to sleep with yourself and be happy.

Second, one needs to not be influenced by someone else’s opinion or actions. That doesn’t mean he should not be open to hearing what the other person has to say. As my father usually says, we should keep our mouths shut until the other person runs out of arguments, we need to take a moment of silence and calculate every little thing that was said, and only then we shall speak loudly. I gave this example because I consider my father being one of the most upright persons I have ever met. When I asked him about integrity, he also told me that it comes gradually, and it’s not made for everyone. For example, people with reduced knowledge will never rise above.

These two rules are the most important ones because they signify a person’s character and individuality. Of course, besides them, a person should also be courageous, fearless, strong, ambitious, and kind because in such a wicked world, these are exactly what we need to succeed in life and to survive knowing we did the best we could have done and live in happiness.

Returning to the subject, integrity, as you’ve seen, has a lot of components and some rules, but in the end, when your life is flashing before your eyes, you will thank yourself and it will all be worth it.

ANDREEA LICĂ, X D

PROF. COORDONATOR: CORINA MITRULESCU

P A G I N I de 10

PERFORMANȚE

Locul I - Mișu Bianca, la Concursul Internațional "Orașul meu de suflet", secțiunea Proză

Locul I - Ditomene Dieumerci, la Concursul "Chants, sons sur scene"

Locul I - Moiceanu Raluca, la Concursul Internațional "Orașul meu de suflet", secțiunea Proză

Locul I - Caian Mădălina, la Concursul Internațional "Orașul meu de suflet", secțiunea Poezie

Locul I - Mișu Bianca, la Concursul Cangurul lingvist, limba franceză

Locul I - Mișu Bianca, la Concursul "Best in English"

Locul I - Grecu Adela, secțiunea Dans Clasic în "Competiția Tinereții"

Locul II - Spiridon Vlad, la Concursul "Get your grammar right !"

Locul II - Mișu Bianca, la concursul de Oratorie organizat de ARDOR

Oltenia

Locul III - Scumpieriu Maria, la Concursul "Young authors writing"

10 CĂRȚI

CARE NE-AU MARCAT

Codul lui Da Vinci,
de DAN BROWN

O carte care m-a făcut să-mi pun multe întrebări despre existența noastră! Ea descrie dedesubturile societății și dezvăluie multe dintre secretele pe care Biserica le ținea bine ascunse. Deși conține unele date și informații reale, bine documentate, romanul poartă eticheta ficțiunii, lăsând fiecare cititor să-și creeze propria poveste. Ceea ce fascinează e și multitudinea de simboluri ale căror semnificații au suferit mutații pe parcursul atâtor veacuri pline de mistere, intrigi și controverse. Cuvântul cheie ar fi: suspans. El e cel care ține viu atât un protagonist ancorat în aventura vieții sale, cât și un cititor, oricare, implicat într-o altfel de aventură, cea a cunoașterii.
(*Bianca Mișu, X B*)

Orașe de hârtie,
de JOHN GREEN

este o carte care m-a impresionat foarte mult și pe care o recomand cu plăcere. Mister, forță narativă, tensiune. E, în esență, drama a cinci amici preocupați de destinul unei bune prietene. Finalul neașteptat face ca întreaga poveste să stea sub semnul fatalității. De ce a ales fata să nu se întoarcă alături de ceilalți, pentru a absolvi liceul? E o întrebare la care vă invit să răspundeți, imediat ce veți citi acest captivant roman. (*Alina Lăzărescu, IX D*)

Audiență la un demon mut,
de SAVATIE BAȘTOVOI

Biserica. Leagănul tuturor secretelor istorice, dinăuntrul și din afara oricăror frontiere, locul "tăcerii" veșnice. Dar

ce se întâmplă când biserica se confruntă cu un regim ce a schimbat totalmente istoria- comunismul? Conceptele celor două forțe ideologice se lovesc titanice cap în cap, iar ceea ce rezultă este biserica actuală românească. (*Andrei Ștefanache, X C*)

Invitație la vals,
de MIHAIL DRUMEȘ

este, totodată, și o invitație în interiorul unui suflet care cunoaște toată durerea de a fi fost prea ferm în fața iubirii. Ceea ce m-a impresionat este modul în care autorul reușește să creeze imprevizibilul, oferindu-i celui care citește această poveste năucitoare, răsturnări formidabile de situație. Scrisoarea de adio merită citită și recită, ea conține toată esența unei vieți trăite inegal. (*Cristina Zamfirescu, X C*)

Omul din Sankt Petersburg
de KEN FOLLET

este o adevărată comoară a literaturii istorice, a cărei acțiune gravitează în jurul dramelor marilor familii ale secolului al XIX-lea. În ciuda capcanei din titlu, acțiunea se desfășoară, în mare parte, la Londra și extrem de puțin în Rusia. Un anarhist rus, pe nume Felix Cesinski, are o poveste de dragoste cu o tânără ce provine dintr-o familie de sânge albastru; când legătura dintre ei este descoperită, tânărul ajunge în cea mai temută închisoare, "Sfântul Petru și Pavel". Dacă vrei să știi ce soartă a avut Lydia, dar și dacă sunteți pasionați de istorie și de politică, nu ezitați să citiți această carte! (*Alexandru Florea, X C*)

De vorbă cu Emma,
de VITALI CIPILEAGA,

are la bază aceeași temă, materializată în două ipostaze: iubirea față de mamă și iubirea față de sufletul pereche. Mă regăsesc în totalitate în textele care surpind afecțiunea față de mamă. Mama este ființa absolută, cea mai de preț comoară a unui om, e lumina care ne păzește pașii. Emma e interlocutorul căruia autorul îi încredințează cele mai adânci trăiri și gânduri. M-am simțit și eu, pentru puțin, o Emma. Ai putea să te simți și tu astfel! (Maria Popescu, IX C)

MIHAIL DRUMES

este, fără nicio urmă de îndoială, unul dintre scriitorii mei preferați. Stilul unic în care percepe și descrie iubirea (ai cărei protagoniști ajung într-un final să se distrugă reciproc, în pofida sentimentului profund ce îi leagă) mi-a captat atenția în toate cele trei romane palpitate:

Invitație la vals, Scrisoare de dragoste și Elevul Dima dintr-a șaptea.

Datorită viziunii originale asupra marelui acestui sentiment, am fost complet marcată și influențată într-un mod pozitiv, reușind să analizez tinerețea dintr-un unghi diferit și să înțeleg sacrificiile pe care un om îndrăgostit este în stare să le facă pentru a-și dovedi cu orice preț puritatea sentimentelor. (Diana Predescu, IX C)

Cartea care și-a pus amprenta asupra mea și mi-a stârnit apetitul pentru lectură este

Hoțul de cărți,
de MARKUS ZUSAK.

Impresionând prin verosimilitatea întâmplărilor, aceasta o are în centrul atenției pe Liesel Meminger, o tânără curajoasă și nonconformistă, al cărei suflet se zbate între dorința arzătoare de a citi și respectarea regimului

nazist, pentru a nu pune în pericol întreaga familie. Această flacără a ei care arde pentru lectură o determină să fure cărți de oriunde are posibilitatea, fie că vorbim de biblioteca soției primarului sau din mijlocul mormanului de volume, incendiate de către nazisti. Dacă a dori să trăiești, prin lectură, viețile altora, dacă a înțelege că prin cunoaștere devii mai greu de manipulat, dacă a risca viața pentru unica plăcere pe care ți-o dă o existență nedreaptă semnifică a fi hoț, ei bine, Liesel este una dintre cele mai aprige hoațe. Dar e singurul mod în care se poate câștiga pe sine. (Teodora Cismaru, X B)

Prețul succesului este un roman scris de

BARBARA TAYLOR

BRADFORD

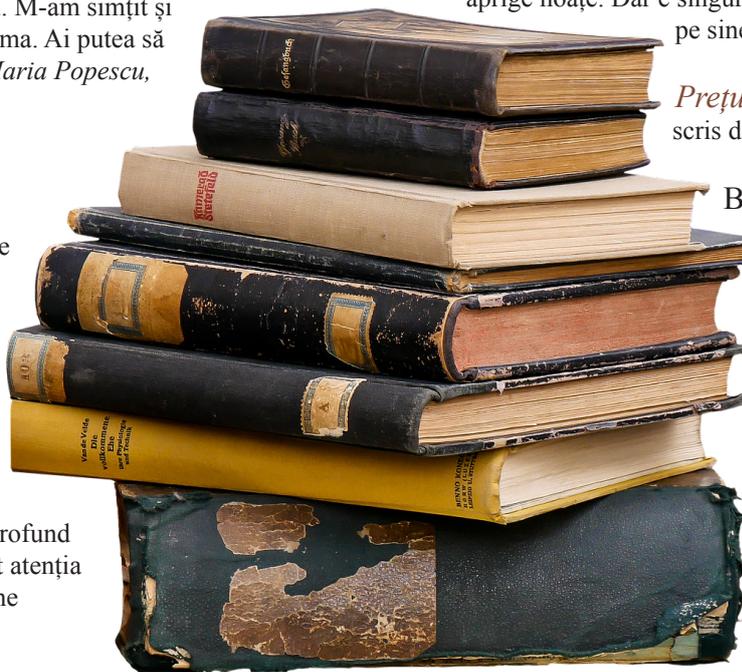
și vorbește despre o tânără, Emma Harte, care, dintr-o slujnică, ajunge o femeie foarte bogată și puternică. Tot periplul ei existențial este presărat cu greutate, umilințe, de eșecuri, dar și cu prietenii statornice și iubire. Consider că romanul este captivant, datorită faptului că reflectă foarte bine realitatea și ne învață cum să nu renunțăm la visurile noastre, motiv pentru

care îl recomand. (Dodenciu Delia, X B)

Romanul adolescentului miop,

de MIRCEA ELIADE,

este un titlu care mi-a captat atenția, din două motive: am o nebunească ambiție de a lectura partea cea mai frumoasă a literaturii noastre și ador să descopăr poveștile adolescenților de odinioară. Nu știu cu desăvârșire ce, dar ceva, undeva, foarte adânc în mine, tânjește după vremurile când viața părea mai simplă, în ciuda faptului că dilemele tinerilor erau la fel de profunde ca acum. Volumul constituie un document uman incontestabil, un adevărat ghid savuros cu ajutorul căruia aș putea spune că mi-am construit o întreagă mitologie asupra adolescenței. Prin urmare, sunt convinsă că această carte cu suflet va reprezenta pentru mine o oază de dulci amintiri. (Adela Grecu, X B)

10

calități

ale elevului din
VOLTAIRE:

generozitate,
prietenie,
veselie, hărnicie,
curiozitate,
ambție, încredere,
creativitate,
motivație,
sociabilitate

10

calități

ale profesorului din
VOLTAIRE:

empatie,
dezinvoltură,
înțelegere, simț
al umorului,
flexibilitate,
spirit ludic,
calm, capacitate
de comunicare
eficientă, răbdare,
devotament

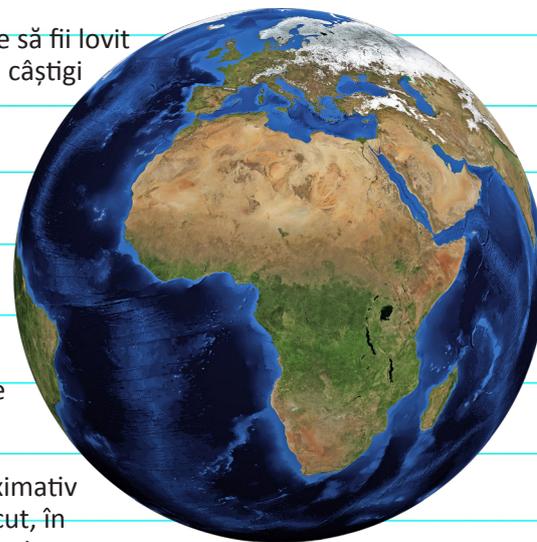
10 PERLE ALE ELEVILOR !

- 1 Spânul l-a văzut pe fiul de crai și i-a propus să-l facă asistentul lui.
- 2 Capitala SUA este Casa Albă.
- 3 Eminescu era cam trist pentru că nu a reușit să facă nimic în viața lui, în afară de poezii.
- 4 Animalele sălbatice trăiesc în pădurea zoologică.
- 5 Basmul este o poveste mai lungă, poate fi chiar cât o carte groasă și are atâtea personaje, de nu le mai ții minte.
- 6 Punctul este o linie redusă la minimum.
- 7 Lebăda moare de câte ori cântă.
- 8 Călinescu ne-a lăsat o carte foarte groasă, în care arată cum s-a înființat literatura română și ce scriitori au lucrat la origini.
- 9 Ghiță o omoară pe Ana cu propria lui mână, băgându-i ghiara până-n gât.
- 10 Lui Ion, Florica nu-i aparține în întregime, fiindcă ceva din ea era și a lui George Bulbuc.

10 CURIOZITĂȚI ALE LUMII ÎN CARE TRĂIM

1. Ai mai multe șanse să fii lovit de fulger, decât să câștigi marele premiu la loto.
2. 10% dintre cumpărătorii lanțurilor de supermarket au schimbat cel puțin o dată eticheta unui produs, pentru a plăti mai puțin.
3. Femeile clipesc de două ori mai des decât bărbații.
4. Un adult de aproximativ 50 de ani a petrecut, în medie, 5 ani stând la cozi.
5. Deși nu dorm niciodată, în zorii zilei furnicile se întind, precum oamenii, pentru a se dezmoști.
6. Cimpanzeii și cotofenele sunt singurele vietăți care își pot recunoaște imaginea în oglindă.
7. Cine a fost prima dată, oul sau găina? Conform Bibliei, găina a fost făcută prima. (Geneza 1:20-22)
8. Dacă nu i s-ar adauga unii coloranți, Coca-Cola ar fi verde.
9. De-a lungul vieții, o persoană merge atât de mult pe jos, încât ar putea face ocolul Pământului de două ori.
10. În spațiu, astronauții nu pot plânge, fiindcă în lipsa gravitației, lacrimile nu pot curge.

Pagina îngrijită de Valeri Sitnikov, Andreea Marin și Cristi Alexandrescu

SPATIUL

F A N T A Z I E I

DEPARTE DE MARGINEA PRĂPASTIEI

Ce reprezintă pentru noi tinerețea? Pentru unii este poarta spre ascensiune, dar pentru alții nu este decât drumul spre eșec. Din ce cauză? Deoarece este perioada când se fac cele mai mari greșeli și se distrug multe vieți. Poate anumite persoane nu realizează pe moment ce fac, dar, cu siguranța, mai târziu, toți își regretă faptele și trăirile.

Dacă fiecare și-ar da seama cât valorează viața, să fiți convinși că nu s-ar mai comite atâtea greșeli! Dar în ziua de azi nu se mai poate pune accent pe înțelegere, fiindcă un sfat dat cuiva este interpretat, de cele mai multe ori, ca o răutate sau, mai grav, ca o jignire. Așa că fiecare preferă sa stea rezervat, fără a se mai băga în diferite lucruri.

De altfel, fiecare dintre noi își dorește o schimbare, dar dacă noi nu începem prin a ne schimba, cu ce drept cerem schimbarea? Să fim noi schimbarea pe care o dorim, să începem să ne formăm, modelându-ne cu bunătate, respect, încredere, omenie și sinceritate. Poate că încetul cu încetul vom deveni ceea ce ne dorim și vom învăța să supraviețuim în fraternitate și spirit de armonie!

De ce să nu le dăm o mână de ajutor tinerilor care nu sunt siguri pe ei și ajung să își distrugă viața prin propriile acțiuni? Decât să îi blamăm, mai bine i-am ajuta să se ridice din noroiul în care și-au clădit destinul! Dar răutatea care zace în noi nu ne permite să facem acest lucru. Ea doar ne hrănește mințile, amplificându-ne sentimentele de ură și de condamnare pentru aceste persoane. Dar dacă ele văd ca noi le judecam mereu, atunci și acestea ne vor raspunde cu aceeași monedă. Poate dacă ne-ar vedea mai dornici să le ajutăm, și-ar da silința ca totul să fie bine.

Dar, să ne înțelegem, nu numai noi suntem de vină! O mare parte din vină îi revine și societății care ne domină și ne manipulează ca pe niște jetoane. Prea curând, nu vom vedea nimic bun, dar poate în viitor se va schimba ceva. Însă, până atunci, trebuie să ducem lupta asta incertă cu societatea care nu ne sprijină și, aproape de fiecare dată, ne împinge pe marginea prăpastiei!

ANDRA PASCU, CLASA A IX-A B

O VÂRSTĂ OARECARE. OARE?

Tensiune, încordare, zguduire sunt cuvintele cheie care descriu perfect adolescenții. Sunt de parere că, deși este cea mai frumoasă perioadă din viața unei persoane, adolescența este și cea mai grea, fiindcă ne supune la diferite stări de metamorfozare.

În primul rând, unele persoane aflate în acest stadiu de dezvoltare, nu sunt capabile să se bucure de frăgezimea vârstei, din pricina dorințelor care le-o iau înainte și care le depășesc. În perioada aceasta, suntem -sau cel puțin ar trebui să fim- doar niște ființe dezorientate, care descoperă treptat un orizont învăluit într-o lumină cu totul nouă.

De multe ori, adolescenții sunt preocupați de probleme care li se par fără rezolvare și asta îi marchează, pentru că îi smulge oarecum din lumea de basm a copilăriei. Probabil că n-a fost ușir pentru nimeni, dar vârsta aceasta, atât de frumoasă în esența ei, dă aripi și modelează în cel mai inventiv mod felul nostru de a fi.

Pe de altă parte, trebuie să recunosc, e trist că tinerii ca mine sunt deseori identificați cu tot felul de apelative în spatele cărora nu poate fi deloc deghizată atitudinea de sarcasm a unora. Din motive proprii, legate de familie sau de cercul de prieteni, adolescenții se confruntă cu tensiunea care le alimentează orgoliul, determinându-i să ridice un zid înalt și rezistent între ei și realitate. Replicile care le marchează conduita, făcându-i să se simtă ofensați sunt: "Ce gras/ă ești" și "Ce nasol îți stă azi părul...și fața". Crunt, nu? Și, totuși, atât de uzual!

Așadar, să fii adolescent nu este deloc ușor, deoarece mulți fac glume pe seama ta, însă partea bună este că nu ești copleșit de grijile existențiale ale societății, iar mai devreme sau mai târziu vei fi tu cel care se va lega de ținuta funky a unui adolescent. Trebuie s-o recunosc: aștept oarecum acel moment, pentru a echilibra statisticile!

MIRCEA MARINA, CLASA A IX-A C

M
E
L
A
N
C
O
L
I
E

E tristă toamnă
Timp greu de grai
Pun pahar pe trai
Și destinul toamnă.
Cad slabe și uscate
Frunzele din vechiul nuc
Pun vorbe peste fapte
Cu gând că n-o s-o duc.
Clădiri vechi și nopți lucide
Frigu-i sufletu-mbrăcat
Nenorocit, întunecat
Eu am scopul de a-l ucide.

(DARIA LAWEN, IX B)

N
E
R
Ă
B
D
A
R
E

Toamnă dulce, dulce toamnă
De ce îți grăbești plecarea?
Un-te-oi duce, scumpă doamnă,
Cu ochii tăi tulburi ca marea?
Te-ai gandit că o să-mi fie
Dor de tine, dragă doamnă?
Dor cumplit, o veșnicie...
Pân' la următoarea toamnă?
Tu te-ai fi gandit în taină
C-or să fie țurțuri... mii,
Iar eu n-o să mai am haină
Cum rezist pan' o să vii...?

(DARIA LAWEN, IX B)

ÎN DERIVĂ

Întinericul mă face să mă simt în siguranță, mă ascunde și mă protejează. Nimeni nu te poate răni dacă nu te vede și nimeni nu te vede dacă te ascunzi în întineric. Lumina e diferită. Ea nu protejează, ci te expune. Te lasă singur, așa cum ești tu cu adevărat, fără ascunzișuri sau cenzuri, pentru ca toți să te poată

vedea. Toți știu asta, dar nimeni nu îți spune. Nimeni nu te pregătește. Dacă aș fi știut cât de mult doare să stai în lumină, aș fi rămas în întineric. Dacă aș fi știut cât de greu e să crești, aș fi rămas mică. Nu e ciudat? Nu mi-am dorit decât să fiu mare, pe atunci părea un tărâm fantastic cu alei pietruite cu speranțe deșarte și cărări luminate de stele ale succesului. Visam la o viață de basm în care binele e mereu deasupra răului și oamenilor buni nu li se întâmplă decât lucruri bune... Prostii copilărești! Lucrurile bune sunt pentru cei care au tupeul să se ridice și să le ia. Cei puternici înving, cei slabi pierd, fără să conteze dacă ei sunt sau nu oameni buni, dacă merită sau nu ceea ce li se întâmplă. E o pânză de păianjen lipicioasă din care nu mai poți scăpa. Nu contezi, nu ești un punct alb într-o cameră neagră, ești o lumânare aproape arsă într-o lume a becurilor. Vei fi mereu ultima alegere.

A fost greșeala mea. Am crezut că un nou început mă va schimba, că voi putea face să fie povestea mea. Era o idee frumoasă să fiu eu protagonista, nu doar un personaj episodic în viața altuia. Și, cu toate astea, dacă aș putea să o iau de la capăt, nu aș schimba nimic.

Trebuia să mă mulțumesc cu ce aveam. Îmi era bine cu mine, dar nu ... eu am vrut să fiu și pe placul altora. Am descoperit târziu că ceilalți nu pot fi niciodată mulțumiți; iar acum, atârni pe marginea unei prăpastii deasupra unui hău infinit, agățându-mă de un singur fir plâpând de iarbă. Nu e nimeni care să mă tragă înapoi. Cei care se apropie așteaptă,

râzând, să cad. Alții chiar aruncă în mine, în speranța că momentul va veni mai repede. Nu îi condamn. Știu cum e să fii în locul lor, am fost acolo.

Aș da orice să mă pot întoarce în dimineața în care am luat hotărârea aceasta atât de stupidă și de copilărească. Îmi e dor de siguranța pe care o aveam în umbră. Mai demult, când aveam în jur de 5-6 ani, eram complet terifiată de întineric. Așteptam în fiecare noapte, ascunsă sub pătura mea, să răsară soarele, pentru ca răul și monștrii mei imaginari să dispară. Cât puteam să greșesc! Acesta este farmecul întinericului; fără el, lumina nu are nicio varolare.

Dacă nu ne-am speria, nu am mai aștepta cu atâta nerăbdare răsăritul. Cu timpul, am învățat să aștept apusul. Adevărații monștri nu se ascund, stau în mijlocul nostru, privindu-ne sfidător din spatele unei măști îmbrăcate în vise și așteptări.

Țip la Soare. Îi spun să plece, să nu mai lumineze deasupra mea, dar nu mă ascultă. Râde strălucind mai tare. Eu am vrut să fie acolo doar pentru mine și să nu mă părăsească niciodată. El doar îmi respectă dorința. Țip la Nori. Îi chem să acopere Soarele și să lase o umbră puternică deasupra mea. Nu mă ascultă nici ei. Eu i-am gonit. Le-am spus că mă sperie și că nu vreau să îi văd. Ei nu greșesc cu nimic. Țip la Vânt. Îl rog să aducă norii, dar și fața de el am greșit cândva. Nu l-am vrut lângă mine. Îmi deranja coafura; acum, însă, aș face orice ca să îmi fluture părul cum făcea mai demult. Țip la Dumnezeu. Îl implor să mă ajute. Nu merit destinul pe care mi l-a dat, dar El m-a făcut liberă. M-a lăsat să îmi aleg propria cale. Doar m-a vegheat, indiferent de ceea ce făceam. Nu îl pot învinovăți pentru alegerile mele. Trag aer în piept și mă las să cad. E singurul lucru pe care îl pot face. Cad. Mă va durea, dar mă voi ridica și voi urca mai sus decât am fost când am căzut ...

ROBERTA ȘIPANU, X C

EVADARE din REALITATE

VIAȚA din CĂRȚI

Adolescentul se simte uneori ca un captiv în viața asta care înseamnă limitări, precauții, rutină a cotidianului și, atunci, trăiește nevoia de a evada, iar aici vorbim despre o evadare din realitate iluzorie, firește! Astfel stând lucrurile, el apelează, nu de puține ori, la cărțile scriitorilor cuprinși de drogul fabulației.

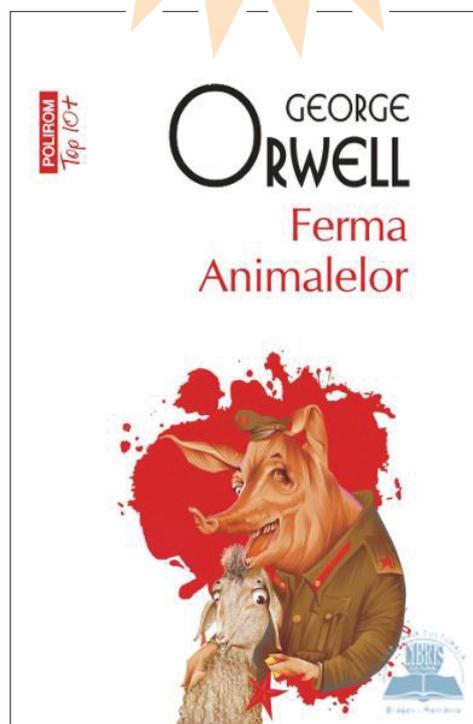
Cel mai departe poți ajunge în imaginație, acolo unde orice lucru este cu puțință, acolo unde orice vis este posibil și prinde contur.

Lumea visului, când vrei să evadezi din realul constrângător, este una dintre cele mai bune cu puțință, una care pare ușoară, este o lume în care orice îți imaginezi devine realitate, pe care o poți modela după bunul plac, dacă știi cum să îți folosești fantezia ca unealtă.

Iată de ce evadarea în lectură eliberează, fiindcă în cărți întâlnești o lume fascinantă, într-un itinerariu de explorare totală. Așa că, de ce n-am alege ca pentru o vreme să locuim în cărți?

DAVID MONTOIS, X C

RECOMANDĂ-MI
O CARTE!

Titlul în limba română: *Ferma Animalelor*

Titlul original: *Animal Farm*

Autor: *George Orwell*

Editura: *Poliron*

Recenzent: *Dorin Neacșu, clasa a X-a B*

George Orwell (1903-1950) nu a fost numai comentator al radio BBC, editorialist și reporter, dar și scriitorul englez care și-a câștigat faima prin două capodopere, romane-satiră în care atacă totalitarismul: **Ferma Animalelor** (1945) și **O mie nouă sute optzeci și patru** (1949).

Prima dintre ele, *Ferma animalelor* este o satiră politică scrisă sub forma unei fabule ce face referire la perioada întunecată a omenirii, când, sub dominație stalinistă, milioane de oameni au fost manipulați și transformați în sclavi, trăind

în cele mai groaznice condiții și într-o continuă teroare și foamete.

Povestea e simplă, dar cu semnificații profunde: ajunse la capătul puterilor, animalele de la fermă hotărăsc să pornească o revoluție împotriva proprietarului, domnul Jones, în intenția ca, odată eliberate, să se poată organiza în mod democratic. Dezideratul lor era să trăiască în armonie și să fie egale.

Ajunseră la concluzia că “omul e singura ființă care consumă fără să producă. El nu dă lapte, nu face ouă, e prea slab ca să tragă plugul, nu poate fugi destul de repede ca să prindă iepuri. Cu toate acestea, omul e stăpân peste animale. El le pune la muncă și le dă înapoi abia cât le este necesar ca să nu moară de foame; restul păstrează pentru el.” Prin urmare, izgonirea domnului Jones n-a fost decât o chestiune de timp, materializată cu succes.

Treptat, animalele încep să-și clădească noua societate utopică și să-și stabilească un set de drepturi și obligații, declarându-se egali unul față de celălalt și interzicând practicarea oricărui obicei uman. Însă, odată ce porcii, în frunte cu Napoleon, gustă din fructul puterii, lucrurile se schimbă. “Toate animalele sunt egale, numai că unele sunt mai egale decât altele”, pare să fie filosofia de viață a acestora. Drept dovadă, Napoleon ia măsuri pentru a-și asigura supremația și alungă de la fermă pe Snowball, scenă care face referire, la nivel simbolic, la lupta dintre Stalin, Trotski și Lenin.

Poate cea mai sugestivă secvență este redată în următorul paragraf: “Douăsprezece voci urlau furioase și toate erau la fel. Ce se petrecuse cu fețele porcilor nu mai era de-acum o dilemă. Ființele de afară își mutau privirile de la porc la om și de la om la porc și din nou de la porc la om: deja era imposibil să mai spui care e care.”

Așadar, din animale opresate, unele devin opresori. Până a li se fi dat puterea, au mascat o ipocrizie delirantă, pentru ca apoi, odată ajunse la conducere, să facă diviziuni interne, manipulând totul, doar pentru propriul beneficiu. Iată de ce *Ferma animalelor* este un atac dur împotriva ideologiei care, sub pretextul egalității, degenează în tiranie.

CALEIDOSCOP

Jurnal modern-blogul

DE CE FAC ASTA? Pentru că simt nevoia de a mă afirma, de a fi apreciat atât de oamenii din viața mea, cât și de către oricine care, dintr-un motiv sau altul, poposește pe pagina mea. Mare parte dintre aceia ce folosesc rețelele de socializare consideră profilul respectiv partea lor perfectă, locul unde își pot așterne în liniște ideile, fiindcă postările ar reprezenta rodul celor mai curate gânduri ale lor.

Dacă e să vorbim de un jurnal personal, indiferent de suportul pe care se află, fie rețea de socializare, fie blog, e cazul să clarificăm încă de la bun început termenii. Știm cu toții din poveștile părinților că, acum 20 de ani, jurnalul era acel caiet ținut cât mai departe de ochii curioșilor, fiindcă era singurul spațiu care permitea maxima libertate. Iar oamenilor le e teamă să fie cunoscuți până la ultima lor fibră, vor întotdeauna să își construiască un zid de autoprotecție, care să-i ferească de eventuale trădări, umiliri, expuneri publice nejustificate.

Acum e altfel și, zic eu, bine că e așa! Cred că a ne asuma ceea ce suntem implică și curaj, dar și o doză de maximă sinceritate, de vreme ce nu folosește nimănui să umble cu mască. Istoria a dovedit că, mai devreme sau mai târziu, adevărurile ies la lumină. De ce să nu le rostim noi mai întâi?

Așa că, într-o eră în care mediul virtual a acaparat rapid și fără precedent o parte din timpul adolescenților și nu numai, trebuie să apreciem că beneficiile nu sunt puține. Mai întâi, ni se oferă posibilitatea de a crea relații interumane puternice, dar și avantajul de a comunica rapid și de a transmite, la rândul nostru, un flux de informații într-un timp cât mai scurt și într-un mod cât mai eficient. Și iată cum, vrem, nu vrem, ajungem dependenți de această interfață prietenoasă, de felul în care ne putem “stoca”, practic, gândurile într-un jurnal virtual. Acesta nu oferă doar posibilitatea de a face însemnări din viața noastră și de a immortaliza momente care ne bucură sau ne tulbură sufletul, ci și privilegiul de a le împărtăși cu ceilalți, în speranța de a fi apreciați sau, cel puțin, înțeleși.

Posibilitatea de a rezona cu alte jurnale virtuale, de a împărtăși informații pe care tu, ca utilizator, le găsești interesante sau care rezonază cu starea ta sentimentală din acel moment este un alt aspect pozitiv. Jurnalul virtual dezvoltă latura creativă a omului, dar îi și alimentează o nevoie de bază, aceea de noutate. Poate că, pe undeva, există și credința că, în spatele monitorului, fiecare are mai multă deschidere pentru abordarea unor teme care, suscitând unele prejudecăți, în viața reală ar fi evitate.

Categoric, sunt și cei care scriu pentru a avea popularitate, pentru a atinge faima, chiar dacă efemeră. Și chiar dacă vorbim de o piață deja acaparată de multe nume, de mulți creatori de content, de legi destul de clar definite, deși rareori aplicate, mai este întotdeauna loc pentru cei care caută doar comunicare sau divertisment. Atâta doar, să fie precauți: spațiul acesta infinit și aparent lipsit de obstacole poate ascunde o capcana: dependența. Dar nu e cazul unor tineri isteți ca noi, nu-i așa?

ALEXANDRU GĂMAN, IX B

PAȘAPORT de GAMER

A fi un gamer, pentru o mare parte a lumii, înseamnă să fii un antisocial care abia iese din casă și alege să trăiască într-o realitate virtuală pe care o adaptează după bunul plac. Inșă, ce-ar fi dacă v-aș spune că acelea sunt cazuri foarte rare? Desigur, există și obsedați care nu fac altceva decât să stea în fața unui ecran, dar cei mai mulți chiar au un folos. De exemplu, există oameni care se joacă pentru a pune pita pe masă. Da. Gaming-ul este un sport. Face parte din categoria E-Sports (a nu se confunda cu intro-ul din FIFA, EA Sports). În fiecare an, se organizează turnee ca ESEA, ESL, Dreamhack, în care mai multe grupe de câte două echipe se luptă pentru marele premiu.

Așa că: ce primești dacă ești un gamer și acel mare premiu nu ajunge la tine? Factura ridicată la curent! Ok, lăsând gluma la o parte, gaming-ul este ca o carte, doar că jucătorul controlează acțiunile. El are libertatea de a completa o misiune cum dorește, deși nu toate jocurile îi dau această mână liberă.

Dacă ești unul dintre ei, să fii pregătit, fiindcă multă lume o să-ți spună: "lasă-te de jocuri, îți fac rău!" Acest lucru este oarecum adevărat, dar dacă te joci cel mult 4 ore pe zi, esti golden.

Prin urmare, gaming-ul aduce și bune și rele. Să începem cu părțile rele:

-Poziția corectă în fața calculatorului, în special pe termen lung, este o necesitate, altfel coloana și abilitatea de a merge vor avea de suferit.

-Ochii vor obosi după un anumit timp, deci fă o pauză. Dacă îți este prea lene să te ridici, mută-ți privirea la obiecte din depărtare.

- Există o șansă foarte mare să ai drept coechipier pe cineva care a avut o zi mai proastă/ vorbește doar limba lui. În cazul ăsta, opțiunea "Mute" îți poate salva sănătatea mentală și tastatura. Trust me!

Părțile bune, acum:

-Jocurile cresc viteza de reacție și coordonarea ochi-mână. (în special FPS-urile)

-Ajută la eliminarea stresului. Vă recomand Postal 2, este cel mai bun pentru asta.

-Tei decizii mai repede

-Te ajută să fii mai atent la mediul înconjurător

-Poți întâlni alți jucători din diferite părți ale globului cu care să poți forma o comunitate Fin.

Ce jocuri recomand? Având 13 ani de gaming în spate, te-ai gândi că am foarte multe jocuri de recomandat. Nope, adevărul este că nu prea mă mai joc. M-am retras în colțul meu cu o selecție de 8 jocuri: Bully, Tom Clancy's Rainbow Six: Siege, Battlefield 1, Call of Duty: Black Ops (1, 2, 3), Rocket League, Deus Ex: Human Revolution. Așa că jocurile pe care le recomand sunt cele menționate mai sus, urmate de: Half Life (1, 2), Plague Inc, Toataseria Call of Duty, Company of Heroes 2, The Forest și încă vreo 20! □

DEPENDENȚA de MODĂ

Fiecare persoană are propriul stil, unii îl găsesc mai repede, în timp ce alții trebuie să încerce mereu ceva nou pentru a-l găsi. Pentru mine, o pereche de ochelari de soare, o eșarfă, pantofii pe care îi porți, o fustă, pantalonii, chiar modul în care îți-ai făcut părul poate transmite starea ta de spirit. Purtarea hainelor întunecate reflectă faptul că o persoană nu are o bună dispoziție în aceazi și nu este deschisă dialogului. Dimpotrivă, culorile izbitoare și pline de energie au o dublă semnificație: ori persoana în cauză lucrează la circ ori este foarte fericită ...

Cert este că nu e nevoie să faci ravagii în portofelul părinților pentru a veni permanent cu ținute noi, uneori este suficient un singur accesoriu care să te facă să te simți diferit, chiar unic. Nu vi s-a întâmplat niciodată să vă întrebe mama voastră ceva de genul: "Unde te duci îmbrăcată așa?", iar vouă să un vi se pară nimic ciudat în vestimentația pe care ați ales-o? Inutil să îi spuneți că asta este ceea ce se poartă acum: ripped jeans și un tricou sau o cămașă pentru o întâlnire, un spectacol, un meci sau o ieșire cu amicii.

LOOK-ul de care am adus vorba s-a infiltrat în întreaga lume fără să ceară voie. Există multe tipuri de blugi: skinny, jeggings, bootcut, girlfriend, boyfriend, dar cei mai deosebiți, în viziunea mea și conform bloggerilor de modă, sunt blugii rupți sau cei "boyfriend".

Acest tip de pantaloni a fost pentru prima dată văzut la televizor, la sfârșitul anilor '80. Mulți critici au afirmat că acest lucru este o "crimă", un sacrilegiu, deoarece nu înțelegeau cum persoane recunoscute la nivel mondial puteau să poarte niște haine atât de insipide. Mai târziu, când moda a devenit preocuparea cât mai multor oameni, aceiași contestatari au amanetat milioane de dolari pentru a începe să producă în fabricile de blugi rupți. Persoane de influență mondială poartă cu mândrie astfel de creații, printre ele numărându-se: Justin Bieber, Olivia Palermo, Rihanna și mulți alții.

Această modă a început foarte puternic în 2012 și continuă în prezent, fără a da semne de epuizare. Până la urmă, depinde de alegerea contextului în care acești pantaloni pot fi purtați. Am câteva sugestii legate de aceste componente de vestimentație:

*Evitați să purtați blugii rupți la spate, sunt vulgari!

* Nu îi folosiți în timpul iernii! Care ar fi sensul?

*Șiiii... vă rog, nu vă îmbrăcați așa la școală! Aceștia nu ar trebui să facă parte din ținuta unui elev care se respectă! La petreceri și la ieșirile cu prietenii ce veți mai purta?

IULIA BĂDAN, CLASA A X-A C

HOROSCOPO

2017

SE APLICĂ, MAI ALES, CELOR DIN FAMILIA VOLTAIRE

Vărsător: 20 Ianuarie -19 Februarie

Dragoste: Nu te vei simți foarte cooperant/ă și nu vei vrea să faci compromisuri, dar iubitul/ă ar cam vrea să știe că sunteți pe aceeași lungime de undă.

Bani: Anul acesta nu îți va fi foarte greu să gândești "outside the box" și asta îți va aduce câștig, însă, uneori vei avea dificultăți în a decide cum să cheltuești banii. Să ne inviți la un suc, ce zici?

Sănătate: Sănătatea ta psihică va ridica unele probleme. Nu mari, dar e bine să nu neglijezi faptul că o perioadă prelungită de stres te poate afecta.

Element: Aer

Calitate: Perspicace

Defect: Irascibil

Pesti: 19 Februarie- 20 Martie

Dragoste: Primăvara e a ta! Fie că ieși cu prietenii, fie cu persoana iubită, mireasma pomilor înfloriți îți dă o stare de exaltare.

Bani: Ideal ar fi să nu te împrumuți, ci să îți chibzuești mai bine cheltuielile. Poți să recurgi la clasică pușculiță, până te stabilizezi.

Sănătate: Nu vei avea probleme majore, dar e bine, totuși, să îți protejezi nervii.

Element: Apa

Calitate: Emotiv

Defect: Predispus să se mintă singur

Berbec: 21 Martie – 20 Aprilie

Dragoste: În a doua jumătate a anului 2017, vei descoperi că romantismul nu a dispărut de pe planeta asta. Așa, în ciuda celor care cred asta!

Bani: Vei avea niște colaborări care îți vor aduce niște sume frumoșele de bani, dar ține cont de un sfat: ai grijă cum îi cheltuie! Ne-ai putea invita la o pizza!

Sănătate: Anul 2017 va aduce o perioadă de energie și vitalitate nativilor din această zodie.

Element: Foc

Calitate: Independent

Defect: Impulsiv

Taur: 21 Aprilie -20 Mai

Dragoste: Trebuie să știi că izolarea de care vei avea parte la începutul anului nu se aplică și în relația ta. De fapt, semnele arată că vei avea momente speciale cu persoana iubită, în care vă veți confrunța ideile într-un mod constructiv.

Bani: Da, vei avea! De undeva vei avea sigur de câștigat.

Sănătate: Anul 2017 îți va aduce multă energie, lucru care va contribui din plin la menținerea sănătății tale.

Element: Pământ

Calitate: Perseverent

Defect: Posesiv

Gemeni: 21 Mai – 21 Iunie

Dragoste: Drumul spre o relație este, pentru tine, destul de întortocheat, însă se va solda cu o reușită. Vei avea perioade în care te vei simți mai singur/ă decât de obicei, dar hey, pentru asta suntem noi, prietenii tăi!

Bani: După o perioadă agitată, revine totul la normal, așa încât ai putea să te bucuri din nou de stabilitate materială. Părinții și bunicii să trăiască!

Sănătate: Atenție la stres și tensiune, și-ar putea aduce o stare de oboseală prelungită.

Element: Aer

Calitate: Flexibil

Defect: Nervos

Rac: 22 Iunie- 22 Iulie

Dragoste: Vei fi mult mai deschis/ă și mai apropiat/ă de persoana pe care o iubești și asta va consolida încrederea unuia în celălalt.

Bani: În acest an, îți va fi puțin mai greu, dacă nu vei beneficia de ceva ajutor. Dar nu te impacienta, mi-au zis mie astrele că munca în echipă îți va fi prielnică.

Sănătate: Un lucru e clar: ești plin de energie. Vorba aceea: sănătoși să fim, că pe restul le-om duce! (aproso de faptul că vei sta cam rău cu finanțele)

Element: Apa

Calitate: Prietenos

Defect: Zgarcit

Leu: 23 Iulie – 21 August

Dragoste: În acest an, vei primi foarte multă dragoste și atenție din partea celor dragi, pe care apoi îi vei putea răsfăța la rândul tau. Familia este preocuparea principală în acest an. Iar noi facem parte din familia ta, deci... așteptăm mulți pupici!

Bani: Știi care e faza? Ai bani, dar simți că nu îți ajung. Las-o puțin mai moale cu plimbatul prin mall sau, eventual, angajează-ți un consultant financiar care să te învețe cum să-i cheltuiești înțelept.

Sănătate: Ar fi bine să îți schimbi stilul de viață și să renunți la vicii. Acum înțelegi unde se duc banii? Hai, puțină sală, salată de crudități, o bicicletă și te-ai făcut ”boboc”!

Element: Foc

Calitate: De Incredere

Defect: Dramatic

Fecioară: 22 August – 22 Septembrie

Dragoste: Totul va decurge într-o manieră pozitivă și vei învăța din greșelile făcute. Până data viitoare când vei greși. Dar asta e mersul lucrurilor, nu te supăra!

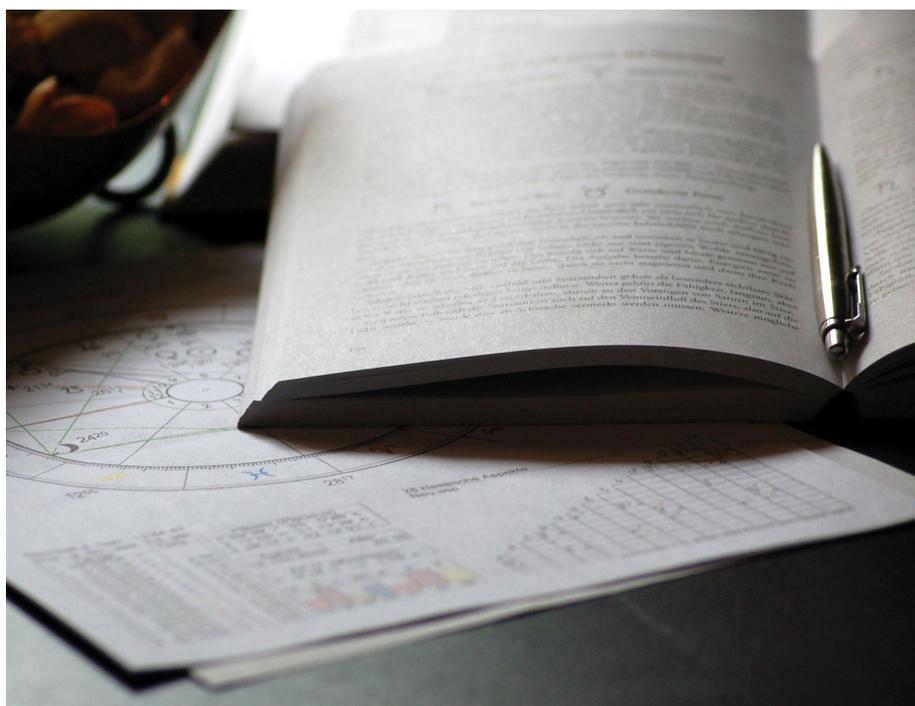
Bani: În acest an, vei avea satisfacție și siguranță financiară. Ești priceput/ă în ceva și faci profit din talentul tău. Ar fi un moment bun pentru a-ți consolida statutul și pentru a-ți crea noi legături profesionale.

Sănătate: În 2017, vei sta bine cu starea de sănătate, fiindcă te ajută foarte mult faptul că ești o persoană optimistă, cu viziune.

Element: Pământ

Calitate: Flexibil

Defect: Timid

Balanța: 22 Septembrie -22 Octombrie

Dragoste: Anul 2017 va fi oscilant în privința modului în care îți definești sentimentele: fie vei fi super-fericit/ă, fie îți vei pune unele întrebări legate de profunzimea iubirii celuilalt. O scoți tu la capăt, în cele din urmă!

Bani: Acest an va fi foarte stabil din punct de vedere financiar.

Sănătate: Din păcate, starea fizică și emoțională îți vor da de furcă în acest an, dar nu-ți pierde speranța, privește partea plină a paharului, ai o grămadă de prieteni care te vor copleși cu atenție.

Element: Aer

Calitate: Sociabil

Defect: Leneș

Scorpion: 23 Octombrie- 22 Noiembrie

Dragoste: În 2017, fiindcă știi că îți vei găsi marea dragoste, te învăț un truc: învață să fii consecvent/ă în acțiunile față de persoana iubită. Altfel, riști să o bulversezi și cine știe la ce poate duce asta!

Bani: Ai spirit de întreprinzător și, într-un fel sau altul, vei avea mereu confortul sufletesc datorat faptului că nu ai portofelul gol.

Sănătate: Acest an îți va aduce o stare de sănătate foarte bună. Ai grijă totuși de tine și nu deveni sedentar/ă.

Element: Apa

Calitate: Sigur pe sine

Defect: Răzbunător

Sagetător: 23 Noiembrie-21 Decembrie

Dragoste: Nu știi cum să-ți spun, ca să fii delicată. Așa că o spun direct: dacă nu vei renunța la posesivitate și la atitudinea insensibilă pe care o afișezi uneori, relația ta va avea de suferit.

Bani: Doza ta de curaj îți va folosi să înfrunți toate obstacolele și să obții niște sume (altele decât banii de pachet). Continuă așa!

Sănătate: Nu știi ce ți-ai propus să faci, dar anul 2017 îți va consuma aproape toată energia, așa că abia vei avea timp de relaxare și de distracție. Not cool!

Element: Foc

Calitate: Aventuros

Defect: Orgolios

Capricorn: 22 Decembrie-20 Ianuarie

Dragoste: În 2017, noi speranțe și provocări ți se ivesc în cale, dar pentru asta, trebuie să fii foarte atent/ă, ca să nu ratezi vreo ocazie.

Bani: Îi vei avea, în cele din urmă, dar nu fără puțin efort. Depinzând încă de părinți, ar fi bine să-ți îmbunătățești abilitățile de persuasiune. Iată la ce e bun să-ți faci temele alea la română cu texte argumentative!

Sănătate: Nu afecțiunile fizice sunt cele care-ți vor da târcoale; ai grijă la stres.

Element: Pământ

Calitate: Sincer

Defect: Rece

NEVOIA DE AER

Sportul de performanță cultivă în orice om o disciplină asumată. Într-un concurs de performanță se întâmplă să participe câteva sute de copii, dar medaliile nu au decât primii trei, pe diferite categorii de vârstă. E în regulă așa? Este, dacă stăm și ne gândim că prezența la un concurs ambiționează, motivează. Fiecare sportiv muncește din greu la fiecare oră de antrenament, pentru a ajunge cel mai bun.

*"Am urât fiecare minut al antrenamentelor, dar mi-am spus «Nu renunța! Suferă acum și trăiește restul vieții tale ca un campion»", spunea **Mohammad Ali**. Pentru că da, satisfacția unui meci câștigat este infinită pentru un sportiv, nu se compară cu nicio altă reușită a vieții sale.*

În opinia mea, sportul influențează și starea de spirit, dar și motivația și atenția, pentru că m-a ajutat să mă integrez mai ușor într-o comunitate și mi-a oferit experiențe sociale valoroase.

Interesant este că boxul este catalogat ca un sport masculin. De asta, ca fată, mă confrunt în fiecare zi cu întrebări de genul: "DE CE BOX?", "NU ÎȚI ESTE TEAMĂ?" "CUM TE PROTEJEZI?". Răspunsurile la aceste întrebări sunt simple: te poți antrena fără a te lovi cu o altă persoană și poți învăța permanent tehnici de apărare și de lovire care te pot ajuta în timpul unui meci.

Consider că boxul, ca și șahul, este un sport al minții. El modelează

caractere, fiind potrivit mai ales pentru oameni puternici și îndemânatici. Fiecare om e diferit, are un temperament al său. Paradoxal, dar duritatea nu este o caracteristică a boxerilor, ei își consumă energia în sala de antrenament. Un boxer, dacă nu este inteligent, nu are cum să reziste în acest sport: „BOXUL ESTE UN SPORT DUR, ÎN CARE, FĂRĂ INTELIGENȚĂ, EȘTI PIERDUT”, spunea Ioniță Mărășescu, mentorul campionilor de box.

Cât privește beneficiile acestui sport, ele nu sunt deloc puține. Orice fel de activitate recreativă înseamnă sănătate, înseamnă o viață trăită în echilibru cu tine însuși. Dacă inima este în acord cu întregul organism, atunci ce i-ar putea sta în cale acestui sport? Doar faptul că sunt fată? Neaahh! Deviza mea va rămâne întotdeauna: "Lipsa încrederii îi face pe oameni să se teamă de noi provocări. Eu cred în mine".

VOI CREDEȚI ÎN PUTERILE VOASTRE? VI LE-AȚI TESTAT?

VĂRZARU CĂTĂLINA, CLASA A X-A C

În viață, fiecare om are o menire, chiar dacă în drumul nostru, există și înfrângeri, și victorii. La fel este și în fotbal, sportivii având atât deziluzii, cât și bucurii.

Fotbalul este un sport care se trăiește la intensitate maximă. Nu este pentru cei delăsători, ci doar pentru cei care își doresc din ce în ce mai mult, încercând să atingă obiective uriașe. În fiecare an sunt momente incredibile care te fac să iubești fotbalul, să simpatizezi o echipă și, opțional, să idolatrizezi un jucător.

Pe parcursul anului, ai parte de bucurii mari sau poți avea parte doar de supărări. Dar acestea din urmă nu fac decât să-ți întărească dragostea pentru echipa favorită și să te determine să te simți mândru că faci parte din familia fotbalului.

Precum în viață, la fel și în fotbal există meciuri cu o încărcătură emoțională fantastică, dar și o presiune uriașă care, uneori, îți pot determina soarta. Eu în fotbal am fost atras de o singură echipă și de un singur jucător, în mare parte. Știu, e o raritate să auzi de o asemenea fidelitate, dar iată că mie mi se întâmplă și n-am niciun motiv ca pe viitor să îmi trădez idolii. De mai bine de zece ani am învățat cât de ușor poți să fii în ascensiune, pentru ca, într-o secundă, să te afli în scădere. Nu mi-e greu să recunosc faptul că, până în prezent, fotbalul mi-a adus cea mai fericită zi din viață, într-o seară mai exact, în care am realizat că trecerea de la o stare de spirit la cealaltă este dificilă, dar plăcută. Iar victoria celor pe care îi susții devine atunci, cu adevărat, din nu știi ce rațiuni, victoria ta!

Nu e un secret pentru nimeni faptul că expresivitatea unui jucător și a unei echipe sunt amplificate de suporteri, acele milioane de oameni care pot avea aceeași stare în același moment. Fără aceștia, sportul n-ar mai avea niciun farmec. Să ne bucurăm în continuare că acest sport este ținut în viață de echipele uriașe, cu istorii fascinante și de jucătorii care nu au păcălit niciodată suporterii. Indiferent cât de grea este viața, în familia fotbalului suntem miliarde de frați. Ce poate fi mai înălțător de atât?

ANTONIO GRIGORIE-ZINCULESCU, X C

TOUS AZIMUTS